

3) Jsou porušena ustanovení článku 6 směrnice 2003/88/ES nazvaného „Maximální délka týdenní pracovní doby“ v případě, že ačkoliv individuální pracovní smlouva stanoví nejvýše osmihodinovou pracovní dobu v délce 40 hodin týdně, ve skutečnosti musí lesní stráž na základě povinností vyplývajících ze zákona zaručovat stálou ostrahu lesního revíru, jehož správou je pověřena?

4) Je v případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1 zaměstnavatel povinen poskytnout náhradu nebo odpovídající odměnu za dobu, kdy je lesní stráž povinna zajistit ostrahu lesa?

5) V případě záporné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1, jakou právní úpravou se bude řídit pracovní doba, po kterou je lesní stráž odpovědná za ostrahu lesního revíru, jehož správou je pověřena?

(¹) Úř. věst. 2003 L 299, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 25. května 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano v. Gerardo García S.L.

(Věc C-261/10)

(2010/C 221/34)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pedro Antonio Macedo Lozano

Žalovaná: Gerardo García S.L.

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 3 a čl. 5 odst. 2, články 6 a 7 směrnice 2003/10/ES (¹) vykládat v tom smyslu, že podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85

dB(A) (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), plní preventivní povinnosti stanovené touto směrnicí ve vztahu k hmotným pracovním podmínkám poskytnutím takových chráničů sluchu těmto zaměstnancům, s jejichž mírou tlumení se denní expozice těchto zaměstnanců hluku sníží pod 80 dB(A)?

2) Je třeba čl. 5 odst. 2 směrnice 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že „program technických nebo organizačních opatření“, který musí zavést podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85 dB(A) (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), má za cíl snížení hladiny expozice hluku pod 85 dB(A)?

3) Je v případě záporné odpovědi na první otázku třeba směrnicí 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že je v rozporu s vnitrostátním pravidlem nebo soudní praxí, která zprošťuje podnik povinnosti zaplatit peněžité příplatek, který má podnik v zásadě zaplatit zaměstnancům dotčeným denními hladinami expozice hluku přesahujícími 85 dB(A), tím, že poskytne těmto zaměstnancům chrániče sluchu, jejichž tlumící účinek způsobuje, že denní expozice zůstává pod 80 dB(A)?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 42, s. 38; Zvl. vyd. 05/04, s. 300).

Žaloba podaná dne 28. května 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-265/10)

(2010/C 221/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver a M. van Beek)

Žalovaná: Belgické království